

KORAKI BREZ ZEMLJEVIDA

Hodim naprej,
pa ne vem točno kam.
Ceste se vijejo,
kot da me preizkušajo.

V meni včasih zapiha vihar,
brez smeri, brez odgovora.

Srce se trese, misli plešejo,
vsaka pot se zdi prava in napačna hkrati.
Nekaj v meni vleče naprej,
nekaj hoče obstati,
a korak me nosi dalje.

Ustavim se,
poslušam tišino
in se vprašam,
ali sem sploh na pravi poti.

A potem naredim še en korak
in še enega.

Pot morda ne obstaja vnaprej —
nastane šele za mano.

LOVRO ŠKERLAK, 8. B